

15.po Trojici – 20.9.2020

Brak vs. Poklad

„Dobroreč, duša moja, Hospodinovi a celé moje vnútro Jeho svätému menu! Dobroreč, duša moja, Hospodinovi, a nezabúdaj na žiadne Jeho dobrodenia! On odpúšťa ti všetky tvoje viny, On uzdravuje všetky tvoje nemoci. Hospodin milosrdný je a ľútostivý, zbonievavý a bobatý je v milosti“ (Ž 103).

Filipským 3:7-11 „Ale čo mi bolo ziskom, uznal som pre Krista za stratu. A iste aj pokladám všetko za stratu pre nekonečne vzácne poznanie o Kristovi Ježišovi, svojom Pánovi, pre ktorého som všetko stratil a všetko pokladám za smet, aby som Krista získal a aby som aj sám bol v ňom ako taký, ktorý nemám vlastnú spravodlivosť zo zákona, ale z viery v Krista, teda spravodlivosť z Boha, založenú na viere, aby som poznal Jeho aj moc Jeho vzkriesenia a mal účasť v Jeho utrpeniach, bol Mu podobný v smrti – aby som nejako dosiahol aj vzkriesenie z mŕtvych“.

Neviem, či ste videli filmy Skratky ku šťastiu alebo Diablov advokát. Obidva reflektujú túžbu dnešného, moderného človeka, o ktorej často hovoria aj rôzni kaučovia a tá túžba je: byť šťastný. Tomu dnešný človek podriaďuje všetko, čo je filmoch zobrazené zapredaním duše diablovej. On sľubuje úspech a šťastie, ak mu hlavný hrdina upíše svoju dušu aj celý život. Úspech a šťastie je založené na akýchsi výhodách oproti iným a je vtlesnené do peňazí, vysokého postavenia, moci, do splnenia snov, často bez práce a úsilia. Jednoducho: **keď sa človek upíše diablovej, všetko v jeho živote ide ako po masle, s jedným malým, nepatrným, ale zároveň devastačným následkom a tým je strata seba, strata slobody a života**. Získa dojem šťastného života, ale v skutočnosti ten život stráca.

Zisk je dôležitou cestou aj cieľom života mnohých ľudí. Niečo vlastniť, niečím byť, niečo vedieť – to je to, čo dnes človek chce. **Lenže v tomto hone po zisku a vlastníctve sa dostávame do bodu, kedy si na misky váh musíme položiť to, čo je dôležité. Reprezentuje to Boh a diabol**. Je na nás, na ktorú misku váh dáme dôraz, ktorá vyhrá. Pretože nie vždy to, čo získame, nám prinesie radosť. Sme často ako malé deti, ktorým kúpate hračku, ktorú vidia v reklame, žobrujú, že ju chcú, no keď ju majú doma, o pár minút ich prestane baviť a chcú znovu niečo iné, lepšie, niečo, čo ich znovu naplní pocitom šťastia. Tak veľmi sa im podobáme. **Hľadáme šťastie, uspokojenie, naplnenie v tom, čo nám ponúka diabol a svet. Napriek tomu sme stále nešťastní a nikdy nemáme dosť. Nechali sme sa totiž presvedčiť, že to, čo nám dáva svet bez Boha, je poklad. V skutočnosti je to však brak**. Niečo, čo má pekný obal a dobrú reklamu, ale v konečnom dôsledku je to totálna strata. Kto v tomto zápase o šťastie, naplnenie a zisk stratí seba, svoj život, upíše sa diablovej a tomu, čo nemá nijakú hodnotu ani tu na zemi a ani pre večnosť.

Apoštol Pavol vyznáva, že mal „šťastie“. Patril k tým, ktorým v podstate nič nechýbalo. Mal všetko, čo si vtedajší človek mohol želať, o čom mohol iba snívať. Napriek tomu mu to neprinášalo také uspokojenie, takú radosť a zisk, ako by sme si mohli myslieť. On na to prišiel pri stretnutí s Kristom, vtedy si uvedomil, že za základ svojho života si postavil niečo, čo nemá nijakú hodnotu. **Na miske váh svojho života mal na jednej strane všetky pozemské hodnoty, ako bolo postavenie, moc, vzdelanie, významný rodokmeň, peniaze – na strane druhej bol Kristus s Jeho darom spasenia a večného života**.

Na ceste do Damasku sa Pavlovi zjavil Kristus. V jeho vnútri spôsobil obrátenie, iné zoradenie priorít, motivoval ho hľadať šťastie, hodnotu a poklad v niečom inom, ako ponúka tento svet. Preto Pavol začal všetko porovnávať s Ježišom. **Čo je viac – peniaze alebo večný život? Moc alebo poslušnosť Bohu? Postavenie alebo Ježiš? Sláva alebo pokánie? Majetok alebo spravodlivosť Božieho Syna? Upísanie duše diablovej alebo vzkriesenie?** Všetky hodnoty, ktoré aj on považoval za dôležité, sa zrazu s nesmiernym darom lásky v Kristovi, stali brakom. Poznanie Ježiša Krista, vzťah s Ním, vysoko prevyšovalo všetko, čo človeku ponúka tento svet bez Boha. **Pavol sa rozhodol týchto nepodstatných vecí zriecť a získať tak to najvzácnejšie: byť v Kristovi, byť s Kristom, mať spravodlivosť založenú nie na vlastnom úsilí, ale jedine na Ježišovej milosti**. Tento svet totiž ponúka dočasné a často falošné šťastie, ale Kristus sa nám dáva ako poklad, ktorý neničí ani mol, ani hrdza, ani zlodeji. Kristus nám v sebe ponúka poklad, ktorý si ukladáme v nebesiach a ktorý tak pretrvá večne. **Kristus je ten zisk, poklad, ktorému sa nič a nikto nevyrovná a ktorý nám ponúka nepominuteľné šťastie, radosť, pokoj a nádej**.

V spomínaných filmoch diabol ponúka všetko za nič – veď nič netreba robiť a človek dosiahne to, čo chce. Jeho klamstvo už opantalo toľko ľudí, že mu ľudstvo verí, že ku šťastiu vedú a preto ak sa rozhodneme jemu dať moc nad svojim životom, budeme sa mať vždy iba dobre. Pán Boh nám to nesľubuje. Aj Pavol hovorí, že ku trvalému „šťastiu“ sa ide cez utrpenie a ťažkosť. Kto chce byť s Kristom, musí brať na seba podobu Jeho smrti, teda podobu pokory, obetavosti, lásky, poslušnosti. Kto chce byť s Kristom, musí niesť svoje bremená a vzdať sa samého seba, aby v Ježišovi všetko získal. Krácanie za Kristom, získavanie pravého pokladu, znamená nesenie kríža. Obnáša to uvedomenie si, že v tomto svete nie je možné žiť dokonalý, bezproblémový a šťastný život za každých okolností. Jediný, kto nás o tom chce presvedčiť je diabol a to falošnou ilúziou bezchybného života na tomto svete, bez Boha. Ale **byť súčasťou skutočného života sa nedá bez rán a bolestí**. To vzácne sa buduje v bojoch a zápasoch. Ten najväčší poklad sa získava utrpením, pokorou a padnutím na dno. Trvalé šťastie prichádza cez pokánie a cez uvedomenie si, že v porovnaní s Kristom všetko to, na čom si zakladá svet, je len brak, odpad.

Čomu, komu sme my upísali svoju dušu? Na ktorú miskú váh sa prikloníme? Uvedomujeme si, že nič, čo je vzácne sa nedá dosiahnuť bez rán? Urobme si revíziu svojho života a skúsme zistiť, čo je pre nás ziskom a čo stratou, čo považujeme za poklad a čo je brak. Dost' na tom záleží na tomto svete, ale oveľa viac na tom bude záležať vo večnosti. Kiežby sme mohli úprimne a slobodne vyznať spolu s Pavlom: „*všetko, čo som považoval za zisk, v porovnaní s Kristom, som uznal za stratu. Lebo to vzácne nachádzam v Ježišovi Kristovi, pre ktorého som ochotný všetko stratiť a všetko pokladám za brak, aby som Jeho získal a s Ním bol naveky*“. Amen.